

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya.

SORTIRÁ LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
 En Barcelona. Ptas. 1'00 trimestre.
 Fora ciutat. » 1'50 »
 Extranjery
 Ultramar. » 10'00 1' any.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT
 REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
 Carrer Unió, 2, botiga.

PREUS DE CADA NÚMERO:
 Número corrent. . . 0'10 Ptas.
 » atrassat. . . 0'15 »
 » » pera
 los no suscrits. . . 0'20 »

Notas Históricas

XIV.

Fora de la península Ibérica es conegut de temps lo excursionisme, pero de un modo bastant diferent de com lo implantaren aquí sos fundadors y ha vingut luego després desarrollantse.

Lo excursionisme en lo 'extranger abarca dos extensas divisjons, purament recreativa la una y científica l' altra. A la primera se coneix ab lo nom de *turisme* y á la sogona ab lo de *alpinisme*.

No obstant, als excursionistas en funció, ó sia posats en lo camp de trevalls, sol aplicarsels indistintament, lo nom de turistas.

Lo *turisme* propiament dit, consisteix en practicar la afició en recorre a peu los camins de montanya fent sanítós exercissi gimnástich, molt recomanable pera conservar la salut y agilitat muscular.

L' estiu es la gran época del *turista* y fugint de las calors asfixiadoras ó de las tristas boiras del clima natiu, solen reunirse cada any en la hermosa Suissa personas de tots los paissos de Europa y fins d' América, recorrent los Alpes en totas direccions ab trajos y bastons expressos, gastant molt, menjant bé y fent fermas caminadas, ascendint elevats pichs y atravesant perillosas conjestas, y tants hi ha apassionats turistas entre 'l sexo fort com entre 'l sexo débil; lo *turisme* es 'l igualment estimat y esperat ab deliri durant l' hivern tant per la delicada senyoreta com per lo robust doncell y los respectables pares de familia.

Al superlatiu grau de passió que per lo *turisme* regna, deu la Suissa gran part del benestar de que gosan las més áridas de sas escabrosas encontradas.

Los establiments de Banys del Pirineu deuen

á la mateixa causa sa próspera vida y ella podria contribuir á ser una font de riquesa pera nostra Catalunya si fos més coneguda dels fills de altrás terras, tota vegada que no 'ns faltan fréstegas montanyas y fonts riquissimas tant minerals com de ayguas naturals, de frescor y fortaleza que rivalisan ab las d' altrás paissos.

Lo *alpinisme* que tal volta en son origen sia fill del *turisme*, se diferencia d' ell en un tot: son objecte es lo estudi de la naturalesa verge, es á dir, d' aquella part de la naturalesa ahont l' home no ha posat encara son plé domini y no la té sotmesa á la explotació fentli rendir tribut constant. Condensant lo pensament, pot definirse dihent que compren lo estudi de las altas montanyas ó sia de la naturalesa fora l' home.

Ha rebut lo nom de *alpinisme* per haverse constituhit la primera societat dedicada á tal mena de estudis en la ja anomenada terra suissa y tenir en conseqüencia com á camp predilecte de trevalls ó excursions la cordillera dels Alpes. Se no nomena dita Associació, *Clup Alpi-Suis* y las que la seguiren en altrás nacions adoptaren sa denominació. Així 's troben en Paris lo *Clup Alpi-Francés*, en Lóndres l' *Alpen-Clup*, en Italia, lo *Clup Alpi-Italiá* y lo *Alpinista Fridentino*, en Alemanyá y Austria altrás ab noms en que domina lo determinatiu *alpi* y casi cap d' ells té com se comprén be, lo camp de trevalls en las serras alpinas.

Lo *Clup Alpi-Suis*, conserva encara sa superioritat sobre 'ls demás y los trevalls á que 's dedica ab preferencia son los de aixecar vastos y hermosos panoramas y utilíssims planos dels Alpes; panoramas presos de mil punts diversos y planos ó mapas locals de precisió admirable, quals trevalls, aixis com los de perfectas vistas fotogríficas compran los turistas pera realisar millor sas ascensions y endursen recorts que en las pesadas vetllas del hivern los permetin desde l' interior de

sas ben caldejadas habitacions escullir itineraris a realitzar en las excursions del vinent estiu. Lo Clup té establertes seccions en diversos cantons del territori federal y cada secció trevallava ab carinyo la demarcació respectiva.

Las varietats diversas de la mineralogia, de la flora y de la fauna alpina, omplan los museos del Clup Central y de las delegacions quals edificis son molt visitats dels turistas.

Tots los treballs son verificats gratuïtament pels socis y la associació construeix, de fondos propis, barracas de refugi en diferents llocs de las montanyas ahont lo excursionista troba en cas de necessitat lloch pera passar la nit y un sencill refrigeri compost de pa, formatje y beure. En aquestas barracas no hi ha cap guarda; un empleat del Clup cuyda de la renovació de vituallas y prou.

Lo servey de guías pera acompanyar en las ascensions difícils, es altre de las atencions que corra a càrrech del Clup.

Nostres llegidors haurán ja comprés donchs en qué consisteixen y en qué s diferencian lo *turisme* del *alpinisme*. Los Clups Alpíns de Fransa, Italia, Inglaterra, Austria y otras nacions son algún tant diferents del Suís, pero d' ell han aprés, y las variacions introduhidas en lo modo de funcionar, son purament accidentals y fillas de cada lloch y caràcter.

Lo *Clup Alpi-Francés*, se dedica ab preferencia a recorrer y estudiar la topografia del Pirineu francés y espanyol, está també dividit en seccions departamentals, y lo libre es la seva classe de publicació predilecta. Dona a la estampa un Butlletí trimestral y anualment publica un gros volúm que nomena «Anuari». En una y altra publicació s' hi veuhen conciensuts y fins tècnichs treballs fets per los socis del Clup y ab dós van profusament ilustrats ab grabats fets expressos trets de dibuixos y fotografias arrencadas del natural.

Los de Alemania y Austria donan a coneixer lo típic de son país baix lo concepte en que havém definit lo alpinisme, essent notables en lo *Clup-Austriach* la secció de estudis ornitológichs.

En Italia la afició está en la exploració dels Apenins y també las dos societats que allí existeixen tenen varias seccions y publican Anuaris de guías itinerarias.

Lo *Clup Alpi-Inglés*, es de tots, lo que presenta més estranyesas.

Las excursions deuen ferse totes fora del territori de las islas británicas y no pot ingressar en la societat cap membre que no hagi fet quant menos una ascensió de 3.000 metros de elevació.

Molt més podríam dir sobre tal classe de societats y sos treballs, pero hem fet lo suficient pera que en un pròxim article poguém ab coneixement de materia entrar a historiar lo excursionisme catalá.

J. S.

Teatro Catalá

Total res.—Comedia en un acte y en prosa, original de D. Joseph Morató y Grau. Estrenada lo dia 11 de Septiembre en la societat «Talia» de Girona.

La obra del senyor Morató, es d' argument senzill; los cinch personatjes qu' hi prenen part son ben trobats notantshi en certs passos alguna exageració; mes pera aixó no deixa de reunir tota la obra en general, bonas condicions.

En la representació de la mateixa varen portarse de la senyoreta Molgosa y los senyors Planas y Paláu y mitjanament los senyors Casanovas y Amich.

J. LLANTA.

LO MÁRTIR DEL TRAVALL

En una cambra pobre y solitaria,
damunt de un jas de pallas consumidas,
ja fret tal com lo gel, d' un amich íntim
lo cadavre vetllava ab extacisme,
una nit sens mes llum per mes tristesa
que unallántia de flama esgroguehida
oscilant com la gaya papallona,
semblant talment del mort l' ánima trista
vagant entorn del cos, sentint dolensa
al deixar-lo en la terra per pudrirse.

¡Pobre amich estimat!.. Ay, quant t' anyoro.
Tant que 'ls dos com germans nos compartiam
las miserias del mon, tal com las mares
ab sos fills comparteixen las caricias,
la mort, en lo treball vingué a trovarte
trossejant, sens pietat, ta hermosa vida
y deixant sens recel en la indigencia,
herevas dels dolors y melangias
a ta filla y muller, ángels puríssims,
fiors nascudas al camp de la desdítta.

Sent presa del torment vetllant l' estava;
son cos restava fret, sas carns marcidas
y las mans sobre 'l pit ben arropadas
com volguent arrencar per no patirne,
son ánima que al cel volava ab furia
crídada pe 'l Senyor a l' altra vida.

—¡Amich, amich volgut!—vaig esclamarne
al sentir de repent los crits d' orgía
d' un aixám de mortals que com idiotas
d' un ball de Carnaval a glops surtían
vomitats pel deu Baco de una sala
com per boca de infern llensant guspiras,
sens pensar tal vegada aquells ilusos
que existís quí plorés en eixa vida.
De cop, cansats mos ulls de greu plorarne,
de bategar mon cor que tant sufria
y mon pobre cervell de tant forjarse
fatídichs pensaments, tots irascibles;
abatut, fadigat, com trouch que esqueixa
lo mestrál ab sa furia tant temible
lo meu cos fet un plom, sobre 'l cadavre
ert va caurer y oh, Deu, vaig embeltirme.
Y mestrestant la nit ab molta pausa
per l' espay revolcantse transcurria,
lo somni en mon cervell va pendre hostatje...
Horroritzat, poruch, casi sens vida,
lo cementir vegí, la fossa oberta
voltada d' escardots, la mort altiva
ab sarcasme rihent mentres colgava
lo fosser las despullas impassible
y un vol de corps, famélichs de carnatje,
xisclant, brunzents com llamps, a vols veniau,
quan de cop ¡quin terror! me deixondeixo
y trobo que al cadavre jo estrengia

Del sol sos raigs daurats, per la finestra
entraren a alegrar la cambra trista,
y mentres los aucells, volant per l' ayre
entonavan jolius sas melodias
¡saludant al nou jorn, un jorn espléndit!
del treball las campanas se sentian
per aná a comensar la noble lluyta:
las xeman eyas totes expedintne

à glopadas lo fum, espiralantse
arribavan al cel d' una embranzida.
Pro al màrtir del treball ningú 'l plorava.
ningú preveya 'l dol que afligiria
à una esposa fidel y á una nineta
y al amich que al amich jamay oblida.

IGNASI IGLESIAS.

LOS TEMPLARIS

(Del francès.)

Era tot un tipo, brau, forsut y ab una rudesia que feya por. Vint vegadas l' havia vist com sols apretant lo seu caball ab los jonolls, feya aturar en sech tot l' escuadró.

En aquell temps era sargento. Un poch d'espota dintre del servey, pero fora d' ell un bon xicot.

¿Com diable 's deya? Un nom alsacià, molt enrevessat, que no 'm pot recordar: aixís com Wurtz ó Schwartz... Si, deu ser aixó; Schwartz. Després de tot, lo nom no fa á la cosa. Era fill de Neufbrisach, no de Neufbrisach mateix, pero si dels voltants.

¡Quín home, aquell Schwartz!

Un diumenje al matí ('ns trobavam de guarnició á Orán) Schwartz me digué: «Qué farém avuy?» Jo li vaig respondre: «Lo que tu vulgas, Schwartz.»

Llavors convinguerem en anar á fer una passejada pel mar.

Varem pendre una barca, remém fort y mar endins.

Feya un temps magnífich, un xiquet de vent; pero ab tot, lo temps era bó.

Corriam llisquents com una fletxa, ditjosos al veure desapareixer la costa de Africa en l' horitzó.

Es sapigut que l' ayre del mar fa venir gana. ¡Vatualisto, y cóm varem esmorsar!

Especialment me recorda cert pernill que va ser escurat fins á la indecencia.

Pero mentres tant no 'ns adonavam de que la brisa anava en augment y que 'l mar comensava á moures de un manera poch tranquilisadora.

—Diable! va dir Schwartz, aixó no m' agrada.

Pero no, no era Schwartz lo seu nom.

Se 'n deya un altre de més llarch, com si 's digués Schwartzbach. Diguém Schwartzbach.

Llavors Schwartzbach va dir-me: «Xicot nos en hauriam d' entornar.»

Pero, si, entornar! Lo vent xiulava tempestuós, en un remolí se 'ns emporta la vela, una onada 'ns pren lo timó. Y vetensaquí á mercé de la tempestat.

Avansavam ab una velocitat deplorable y ab uns dalt-y-baixos terribles.

A fi de prevenirnos contra tots los aconteixements que 'ns poguessin ocorre, 'ns haviam tret las botas y los capots.

La nit nos queya al demunt, lo vent bramulava furiós.

Lo pagavam ben car ¡oh, Mediterraneo! lo gust qu' haviam tingut de anar á contemplar las blavosas ayguas!

Després, la obscuritat complerta. Era prop de mitja nit.

De prompte experimentarem una sotregada aterrador.

¿Ahónt eram?

Schwartzbach, ó millor dit, Schwarzbacher, porque 'm recordo que 's deya Schwarzbacher; Schwarzbacher, donchs, que tenia la geografia per la punta dels dits (son molt instruits los alsacians) me digué:

—Nos trobém á la isla de Rodas.

¿No es vritat que 'l govern, dit sia entre nosaltres,

hauria de posar lletreros indicadores en totat las islas del Mediterraneo? porque ¿cóms s' ho arregla per sapiguer lo seu nom respectiu aquell que no hi ha estat may?

La nit era negra com una gola de llop. Mullats com una sopa, 'ns enfilarem per lo rocam de la costa.

Ni un llum en l' horitzó. ¡Estavam frescos!

—Faltarem á la llista de demà al matí, vaig murmurá jo per dir alguna cosa.

—Y á la del vespre tembé! va respondre Schwarzbacher capficat.

Y caminavam, caminavam, sense saber ahont nos dirigiam, solsament per entrar en reacció.

—Ah! esclamá Schwarzbacher, veig una llum, mira: allá baix.

Vaig seguir la direcció del dit de Schwarzbacher y, efectivament, allá al lluny 's divisava una claror brillant, pero estranya.

No era la senzilla llum de una casa, no era tampoch la resplandor de cap poble, era una claror estranya, pero brillant.

Y varem reempendre la marxa, apressant lo pas.

Per fi hi arrivarem.

Dalt de unas rocas s' alsava un castell d' imposant aspecte, un alt castell de pedra que feya feresa.

Una de las sevas torras servia de capella y la claror que haviam divisat no era altra que la lluminaria sagrada qu' eixia atenuada per los alts finestrals gòtics.

Sentirem cants, uns cants graves que feyan posar la pell de gallina.

—Entrém, digué Schwarzbacher ab resolució.

—¿Per ahónt?

—Oh, aquí está; busquém la sortida.

Schwartzbacher deya: «Busquém la sortida,» pero volia dir: «Busquém la entrada.» Pero com per altra part tot venia á ser lo mateix, no 'm vaig creure en lo deber de ferli observar lo seu error, que sens dupte no era mes que un lapsus ocasionat pel fret.

D' entradas bé n' hí havian prot.; pero eran totas tancadas y ni una tenia trucador. De modo que venia á ser lo mateix que si no n' hi hagués hagut cap.

Per fi á copia de voltar lo castell descubrirem una paré baixa que varem poguer escalar.

—Are, feu Schwarzbacher, busquém la cuyna.

Probablement allá no hi havia tal cuyna porque cap olor de guiso 's deixava sentir.

Nos passejavam per corredors abovedats é interminables. Molt sovint una rafa-pinyada 'ns fregava la cara ab sas alas peludas.

Al tombar un d' aqueixos corredors, los cants que haviam sentit feriren nostres oídos de molt aprop.

Nos trovavam en una gran sala que devia comunicar ab la capella.

—Ja veig lo qu' es, va dir Schwarzbacher, nos trobém en lo castell dels Templaris.

No havia terminat aquestas paraulas quan una gran porta s' obrí de bat-á-bat.

Desseguida la llum va inundarnos.

Alguns centenars de homes se trovavan allí dins, ajonollats, coberts de ferro y ab lo casco posat.

De prompte s' aixecaren ab un gran soroll de ferramenta, 's varen girar y 'ns vegeren.

Llavors tots, ab un mateix gesto, 's tragueren las espasas y s' abalansaren sobre nosaltres.

De bona gana hauria preferit barmar lluny d' allí.

Sens desconcertarme, Schwarzbachermann si, 's deya Schwarzbachermann, s' arremangá de mánegas, 's posá en guardia y cridá ab forta veu:

—¡Ah, viva Deu! senyors Templaris; encare que fogués cent mil... cert com jo 'm dich Durán!...

Ah! are m' en recordo: 's deya Durán, son pare era sastre de Aubervilliers. Durán, sí, sí; es aixó...
Quin home era aquell Durán!

ALFONS ALLAIS.

LA PLANETA

«Dolora»

Una vella q = e bruixa anomenavan,
á dos joves hermosas
que la seva planeta preguntavan,
las hi deya eixas cosas:
—Vos, senyora, seréu ben desgraciada
en vostre pur amor;
L' ayment vos deixarà casi olvidada
per altra de millor.
La existencia tindrèu molt afligida,
y 'l cor anyoradís.
—Mes, jó l' aymaré sempre? — Sempre en vida.
—Donchs be, ja soch felis.
Giras llavors á l' altra que l' espera,
y diu ab fosca veu:
—Vostre aymat qu' estimèu com la primera,
traydora enganyaréu.—
No gosaréu l' amor; per l' inconstancia
lo perdreu capritxosa.
—Pero, ell m' estimará?—Sempre ab constancia.
—Donchs ja seré ditxosa.

F. GIRBAL.

Girona.

Teatros locals

Novetats.—Dissapte passat se cantá per primera vegada la ópera *L' Africana*. Lo teatro s' omplí a vessar de un públich desitxós d' aplaudir la magnífica partitura y sos intérpretes. Y á fé que tals desitxos varen ser plenament satisfets. Lo tenor Sr. Bugatto cantá ab molt brio la seva part, recullint molts aplausos, lo propi que la Sra. Ferní. Los demés executants se portaren també com á bons y participaren igualment dels aplausos.

Molt be lo mestre Goula que dirigí la obra.

Dimars ab la *Lucrezia* varen debutar lo tenor senyor Brotat y la contralt Srta. Juliá que varen ser molt ben rebuts pel públich.

Dimecres va haverhi altre debut: lo de la tiple lleugera Srta. Vendrell que cantá *La Sonámbula*.

Tivoli.—No sortim de lo mateix ¡Oh, variació ¡Oh, amenitat!

Eldorado.—La interpretació que Novelli doná al drama *Otello*, va ser causa de que 's promoguessen vivas discussions, ja que 'l públich desde 'l primer intermedi 's dividí en dos partits, los uns que trobavan superior la manera com Novelli interpretava lo personatge de Shakespeare y 'ls altres que per lo contrari no la trobavan del tot acertada.

No entrarèu are á contendir ab uns ni ab altres, ja que temps y espay nos falta pera ferho; lo que sí dirém es que Novelli en l' últim acte triomfá, com triomfa sempre 'l geni, dominá al públich, lo subjugá. La ovació que al final de la obra va tributárseli va ser calurosíssima, tenintse de aixecar lo teló una infinitat de vegadas.

En lo monólech *La machina per volare*, va fer las delicias del públich.

Es impossible dir ab més naturalitat y ab més vis-còmica aquella relació, poca cosa en sí, pero que Novelli ab son privilegiat talent fa ressaltar de una manera admirable.

La representació de *Luigi XI* valgué á Novelli altre

senyalat triomf. La creació que fa de aquell personatge es grandiosa, es una d' aquellas figuras que no 's poden olvidar. En lo quart acte, en l' escena de la confessió y en la que segueix ab lo compte de Nemour, va estar prodigiós, lo mateix qu' en lo final de la obra, que arrebatá al públich.

Dilluns á més de pendre part en la execució del *vaudeville, Fu Toupiuel*, en lo que va fer un tipo deliciós, va recitar lo monólech *Lo Sciopero dei Fabbra*, que ja coneixiam.

Dimars se doná lo benefici de Novelli y es excusat lo dir que 'l teatro s' omplí completament. Ressenyar pas per pas tot lo que 'l gran actor va fer aquella nit, es punt més que impossible.

Cinch tipos va representar, pero cada uns de ells tant diferent dels altres, tant en fisonomia com en carácter, que demostraren plenament la ductilitat del talent que Novelli posseheix.

La funció 's pot dir que va ser cómica tota ella. Primer se representá la coneguda comedia *Les testemmie di Cardillach*, després Novelli va dir lo monólech *Fra un atto e l' altro*, al que va donar una execució brillantíssima; luego vingué la comedia *Il barbiere di Gheldria*, lo delicat monólech *Semplicitá* y finalment la farsa, *Maritiamo la Suocera*.

La ovació que va ferse á Novelli fou entussiasta; los regalos ab que va ser obsequiat eran valiosos; lo seu camerino s' omplí de admiradors seus desitxosos d' estrenyar la mà del artista. En suma: una ovació de las verdaderas, de las espontáneas, d' aquellas que sols al grans actors se tributan.

Circo Ecuestre.—Dimars va debutar la familia Cardinale, obtenint un bon éxit. Lo cantant Sr. Visconti segueix conquistantla mar de aplausos ab sas bonicas cansons.

En quan á la pantomima *El monstruo verde*, atréu sempre un públich numerós, en especial los diumenges en que s' ompla 'l Circo de gom á gom.

Circo Español Modelo.—La pantomima histórica militar *Pujol et guerrillero*, ha obtingut un gran éxit. Vritat es que está presentada ab molta propietat y que 'ls seus intérpretes rivalisan entre sí, resultant una execució notable.

Alcazar Espanol.—Complertament reformat ha tornat á obrir las portas aquest local que conta ab un notable número d' artistas, un quadro de sarsuela y además está anunciat per avuy lo debut de *Miss Zephora*; la reyna dels ayres.

Y per avuy no canso més.

LABRUGUEA.

CONCERTS DE EUTERPE

Lo séptim concert de la present temporada donat per la Societat Euterpe, en lo teatro Tivoli, tingué caracter extraordinari, veyentse favorecut per numerós públich que omplí lo teatro per complert.

Lo programa, compost de tres parts, sigué escoltat ab gust, aplaudintse todas las composicions, en especial *Per sant Isidro* de Vaqué, *Tribut al Geni*, de Vila y Priu, y las de Clavé, de las que sobressortiren *La font del roure*, *La Violeta* y *Los nets dels Almogavers*, quina quarta part sigué una ovació per lo acertats que esti-gueren los individuos de la banda de la Casa de Caritat encarregats dels tochs de corneta. Aquesta part se feu sentir tres vegadas.

Demá deu tenir lloch lo concert vuyt que está anunciat á benefici del jove director Sr. Goula.

Per las molts simpatias ab que conta, es de augurar un gran plé y ab aquesta confiança esperém ferne la ressenya en lo próxim número.

T. GRANER.

Servey de fora.

GIRONA.—Concorreguda fou la vetllada que vá celebrar la societat «La Odalisca» lo dia 8 ab motiu del seu 10.e aniversari. Las funcions que s' representaren, que foren la comedia en tres actes *Com l' anell al dit* y la pessa en un acte *Lo testament del oncle*, las duas originals del llorejat poeta gironí D. Joaquim Riera y Bertrán, foren molt ben interpretadas per tots los aficionats qu' hi prengueren part y particularment per la actriu Srta. Molgosa y los senyors Martinez, Villamartin, Ballmajó y Subirá en la comedia y los senyors Bafet y Martinez, en la pessa, logrant ser cridats al palco escénich várias vegadas.

Lo dia 11 vá celebrarse en la societat «Talia» una funció teatral en la qual s' hi representá lo drama *Clarís*, original de D. Conrat Roure, que fou ben interpretat per tots los senyors Juvé, Planas, Martorell, Amich y Baixeras.

Al finalisar lo drama se va estrenar una comedia en un acte original de un jove d' aquesta capital, titulada *Total res*, la qual se ressenya en lloch corresponent.

J. M.

ARENYS DE MAR.—Tenim aquí la companyia del «Romea» com de costum de molts estius en que sol venir pera donar unas pocas funcions de son escullit repertori.

Han posat en escena la comedia *Viva 'l divorci!* que ha divertit en gran al nostre públich y també s' ha fet *La Dida*, que com sempre ha sigut rebuda ab aplauso.

Los artistas be, y en especial lo Sr. Soler y la senyora Clemente.—A.

S. CELONI.—La companyia de aficionats de Arenys de Munt, ha vingut á aumentar los festeigs de la festa major en los días 8 y 9 del corrent, ab la representació de algunas obras dramáticas, havent representat ab molt acert la comedia catalana en un acte *A ca la modista*. De la representació de *Los dos sargentos franceses* dech fer notar un accident lamentable. La Srta. Planas, actriu molt apreciada, fou víctima d' un síncope que va privar de continuar la representació de la obra.—Encara está algún tant delicada y nos alegrarém de son prompte restabliment.

En las representacions de las obras castellanas de las quals no 'n parlo y en la de la catalana, se distingiren á més de la dita Srta. Carme Planas y la Srta. Aurelia Martí, los Srs. Pallí, Torrent, Soler, Gibert, Rodriguez y F. y J. Riera.

SABADELL.—En lo teatro dels «Campos de Recreo» va representarse lo diumenge dia 9, la comedia en 2 actes *Servey de plata* y la pessa en un acte *Temps perdut* originals del escriptor D. M. Figuerola Aldrofeu, lasque foren molt aplaudidas.—S.

BERGA.—Está per inaugurarse lo teatro «Quevedo» ab debut de companyia de sarsuela dirigida per D. Leandro Soto. Veurém.—B.

MATARÓ.—Las obras catalanas darrerament posadas en escena en nostre «Teatro», han sigut los dramas *La Creu de la Masia* y *Ferma despoli forçada*.

Lo teatro estava plé á vessar y la companyia del teatro de «Romea» de eixa ciutat, ha obtingut una verdadera ovació.

També s' ha fet la comedia *Tants caps tants barrets*, obtenint molts aplausos.—L.

Societats Recreativas

FOMENT CATALANISTA.—Diumenge celebrá una important vetllada necrológica en commemoració del 11 de Setembre de 1714.

Lo Sr. vispresident de la Societat pronunciá un brillant discurs, fent la historia del siti que Barcelona sufrí en aquella época.

Lo Sr. Rubió enaltí la defensa dels furs catalans. Y lo Sr. Martí estudiá las conseqüencias que reportá á Catalunya la guerra de Successió.

Se llegiren varias poesias é interpretaren composicions musicals que obtingueren los aplausos de la concurrencia, que sigué numerosa.

Assistiren á la vetllada representacions de diferentas societats catalanistas.

CASANOVA.—Una funció extraordinaria se doná dissapte passat en aqueixa elegant societat. *Un manresá del any vuyt* fou l' obra escullida, alcançant un desempenyo més que regular per part de la Sra. Mas y dels Srs. Domenech, Rodés y Vila; especialment lo primer en lo final del segon acte, obtingué una ovació ben merescuda per cert. La execució del tercer acte, ha guera sigut més aplaudida á háver sortit més ajustat lo moviment escénich.

Acabá la funció ab lo fi de festa *Sense argument*.

ALMOGÁVAR.—Diumenje á la nit se posá en escena la comedia *Cura de moro*, en la que s' hi distingí la Srta. Faura y los Srs. Martí, Ribera y Mas.

CÍRCOL MERCANTIL FAMILIAR.—*Un dinar á Miramar* y *Sebas al cap* varen fer lo gasto diumenje al vespre, distingintshi la Sra. Bolea y los Srs. Llorens, Molet, Orero y Toll.

CLARIS.—Dijous de la setmana passada á la tarde s' representá la tragedia *Mar y cel*, desempenyada ab molta seguritat per la Srta. Ugas y lo Sr. Buvé, als que acompanyaren en lo desempenyo de la obra los Srs. Castelló, Molist, Barbs, Faiscas, Torras, Sanchez y Parés.

Després de la funció, s' obsequiá ab un ball á la concurrencia, qu' era distingida.

CERVANTES. (Poble Nou).—Diumenje passat se posá en escena lo drama *Batalla de Reynas*. La execució sigué acabadíssima, distingintse notablement lo director de la companyia Sr. Llonch (pare) que fou secundat ab molt acert per sa filla y la Sra. Antigas, aixís com pels Srs. Alvarez (pare y fill) Sarto, Casanovas y demés aficionats d' aquest centre de recreo, recullint tots molts y merescuts aplausos.

R. OJEDA.

Novas

Estant pera cambiar de local la Redacció y Administració de LO TEATRO REGIONAL, interinament y mentres s' arregla 'l nou, quedan una y altra establertas en lo domicili del Director d' aquest periódich, Petritxol, número 6, quart, ahont deurá dirigirse tota la correspondencia.

Lo Teatro Catalá de Romea, inaugura la próxima temporada teatral lo 23 del present mes.

Lo celebrat autor castellá D. Joseph Echegaray, está traduhint pera donar á la escena, á un mateix temps en lo teatro Espanyol de Madrid y en lo Principal d' aquesta ciutat, lo drama trágich de D. Angel Guimera, *Lo fill del rey*.

Diumenge passat se celebrá un concert en lo teatro del Tívoli, á benefici dels obrers que sofreixen condenna á consecuencia de las últimas huelgas.

Nos plau fer constar que la concurrencia sigué numerosa y que todas las composicions obtingueren una esmerada execució.

Hem rebut un exemplar de la comedia en un acte *Seguidillas*, original del festiu autor D. Joaquim Roig. Aquesta obra va ser estrenada en lo teatro Calvo-Vico, lo dia 22 de Maig prop-passat.

Moltas gracias.

D. Vicens Ferrer y B., ha tingut la galanteria de remetre un exemplar de son monólech castellá, intitolat *Sor Angela*, del qual ja varem emétre nostre judici quan va estrenarse.

Los joves y aplaudits actors senyors Serradó y Coll, han sigut contractats pera actuar durant la próxima temporada d' hivern, en lo teatro Principal de Vilanova y Geltrú.

CANTARS

Ton alé sembla l' aroma
que la flor llensa al obrís
y la llum de ta mirada
un raig de sol de tant brill.

Vaig sentir parlar cert dia
duptant que existís, del cel,
y ara ho crech perque ja 'l goso
quan estich al costat teu.

R. REPARADA.

A NOUS TEMPS, NOVAS COSTUMS

Quan teniam relacions
y la fruita *prohibitta*
feya viure'm d' ilusions,
te deya sempre: «Lolita.»
Los primers anys de casat
que tot nos eran floretas;
per ton amor enecat
sempre 't deya: «Doloretas.»
Després, molt temps va passar
y com ja no m' enamoras,
si algun cop t' haig de cridar,
te crido sempre: «Doloras.»
Demá... no se 'l que 't diré,
pero veyent que ja 't passas,
de segú que 't cridaré,
si 't crido may: «¡¡Dolorassas!!»

LLUIS SALVADOR.

Epigramas

—M' han dit que escriu be en Climent.
Potsé es un bon escriptor.
—Ca, no ho cregui, Salvador;
lo qu' es un bon escribent.

OOO

—¿D' ahónt vens Jordi?
—De cal sastre;
me faig fe un traje exquisit.
—¿Y te 'l fas fer per sant Pere?
—No que me 'l faig fer per mi.

SABATERET DEL POBLE SECH.

Enigmas

XARADAS

I

Animal es ma primera;
nota musical segona;
altra nota ma tercera,
y veuras en poca estona
lo nom de la dispesera
que 'm fa la vida molt bona.

E. VINYAS.

II

Part del cos es ma primera,
la segona vegetal,
una lletra la tercera
y un nom d' home lo total.

PERET DELS VENTALLS.

TARJETA

A

BARTOMEU VINYAS CASORLA
OLOT

Ab aquestas lletres degudament combinadas, formar los titols de
quatre comedias catalanas del repertori antich.

G. MÚ

LOGOGRIFO NUMERICH.

1	2	3	4	5	6	ofici
1	2	3	4	5	6	en los hospitals n' hi ha
	1	2	3	4	5	animal de pel
		1	2	3	4	riu caudalos
			1	2	3	animal de pel
				1	2	vocal

J. T. y R.

ANAGRAMA

La germana de 'n Marsal,
que es una noya molt dol,
al passar per ca 'n Ribot
a la dol se va fer mal.

RAMON FERRIOL C.

GEROGLIFICH

×
LO LO
GG
A A A A

RUFETIS.

(Las soluciones en la proxima número.)

AVIS

Tots quants presentin en nostra Administració, las soluciones de
tots los Enigmas de aquest número, tindran opció al premi consis-
tent en un globo aerostatich de 175 metros d' altura, pera lo qual
s'estableixen las següents condicions: S' admeteran las soluciones
desde la sortida del número fins a las cinch de la tarde del diluns.
Cada plech contenint ditas soluciones se li darà lo número d' ordre de
sa presentació. A las set de la tarde del dit dimars se verificarà un
sorteig y lo plech qual número resulti premiat, aquell haurà obtingut
lo premi.

Cada plech deu anar acompanyat de unas cubertas de aquets
número.

Poden los interessats que ho desitjin assistir al sorteig.

Soluciones als Enigmas insertats en lo número 31.

Xarada I—MA—LLOR—CA.

* II—MA—QUI—NA.

Logogrifo—SALMERON.

Targeta—LAS CENT DONZELLAS

Quadro—	M	C
	P A R D A L	S R
	N	T
	M O S C A S	U S

Geroglífich—Deu per dos, menos vint, igual a zero.

Varen presentarse 9 plechs, ab las soluciones, baix l' ordre següent:
1, M. Genis.—2, Un Arenyench.—3, A. Farré.—4, Pela l' as.—5, Joan
Garin.—6, Pau Sots.—7, E. Vinyas.

Verificat lo sorteig resultà afavorit lo número 2, que correspon
al plech firmat per Un Arenyench.

Correspondencia

Martí Gonfau, Nen Petit, Un espantat, Salvadoret, Agustí Rafel
Mateu Arbós, Juli Torres, Pau Sots, Ramon Suris, F. Vila, Francesch
Garcia, A. Amigó: no serveix res de lo que envian.

Pau Sots, M. Genis, L. Castelló, Ramon Arbós, P. Rovellat, V. Jau-
mot, Magrinya, F. Clervall y Serra, Pere Bernat, J. Fermós, A. Lle-
onart, E. Vinyas: anirà alguna cosa.

Salvador Bonavia, anirà arregiat.—J. Avelá, no va prou be.—
J. Miralles, arregiarem la *Dolora*.—R. Sala y Camps, anirà.—J. Bach
Gesaró, la de titol.—Francesch Torres, acceptat.—R. Reparada, ser-
virán algunas.—Iquique, veurem en altra cosa.—J. Roca, no, per
anar en llapis.—Pere Giné y Pont, l' arregiarem.—Joan Manubens,
no està prou be.—Geroni Martí, l' últim article no, part del demés sí.
J. Abrit Virgili, gracias, aniran.—Just Pahisa, lo cantar.—V. Rujaca-
van be.—Ramonet del Gas, l' assumpto prou es bo, mes no la forma.
—Salarich, aixó es molt trist.—M. Carey, practiqui, practiqui, mes.—
Joseph Escach, y V. te pensament però deu cydar mes la forma.—
En quantá lo que 'ns diu a la seva carta sentim no poder complau-
rel per la molta feyna que pesa sobre de nosaltres.

Rosendo Pi, deu quedar descensat, copiarho y encare malament.—
Ruselis no insisteixi, quan se publiqui ja 'l veura.—Enrich Riera
Mateu, gracias, ja sab que ho agrahim.—J. M., va aquesta per no
haber rebut la que deya —

Imp.—Mon/ner, 40